

Závěrečný den zahradního maratonu - sobota. Včerejší vyhlášení výsledků jakoby ubralo z tempa i napětí. Velké ááách, body sečteny, výsledky známy a páteční juchání nad vítězstvím pomalu se přehouplo do táhlé ranní kocoviny. Desátá, pro mnohé velmi brzká ranní, a na scéně radniční začínají malé recitálky držitelů letošních Krtků. Mnozí čerstvě ocenění během probdělé noci projásali a prozpívali své hlasivky, a tak zvuk jejich formací byl spíše bizarní než uchvacující. Ale sálala z nich taková ohromná radost a chuť hrát, že nedostatky byly zapomenuty a odpuštěny. Tenhle blok, nonšalantně uváděný Brabcem Jiřím moravským, byl o radosti, radosti sdílené mezi muzikantem a posluchači. Radosti z toho, že písnička si našla své hladové ucho.

Odpolední blok měl začínat Majerovými brzdovými tabulkami. Ovšem kamion napříč dálnicí D1 způsobil, že třetí hodinu odpolední bylo možno slyšet nejen u radnice, ale i v okolí zámku, nezaměnitelný hlas Inky Tognerové. Ti, kteří se nechali přivábit až ke scéně samé, zažili odpoledne plné měkké sametové sluneční pohody. Neplánovaně zahajující skupina **Šantré**, mající už na folkové scéně své pevné místo, opět potvrdila, že ve třech lidech se dá vytvořit fůra úžasné muziky. Tahle skupina, snad proto, že nese stejný název jako jedno dobré francouzské víno, dozrává ve velmi dobrý ročník.

Po pražském triu se na pódiu objevilo brněnské vokální těleso **Mošny**, posilněné o klávesový doprovod **Ivo Cicvárka**, který je i autorem většiny jejich repertoáru. Mošny daly spolu s odpoledním sluníčkem pohodě nový rozměr, rozměr přímo až duchovní.

Závěr patřil MBT neboli **Majerovým brzdovým tabulkám** (nebo jak po novu je psáno Majerovky brzdové tabulky). Když jsem tuhle skupinu slyšela asi před rokem, padal na mě trochu smutek, že její nejlepší časy už jsou ty tam a že mě již asi ničím nepřekvapí. Ovšem příchodem Alice Holubové došlo k takovému obratu směrem vzhůru, až mě jí měla závrať. Tato pěnice z Hradišťanu dala MBT nejen chybějící ženský hlas. Z jejího projevu je více než patrné, že ví, o čem písničky Majerovek jsou. S příchodem této nevšední zpěvačky chytla celá kapela druhý dech. Jejich vystoupení na Zahradě by jistě obstálo i na večerním amfiteátru, nám u Radnice dalo další dávku pohody, pohody vpravdě mystické. A po takovéhle pohodové terapii pak člověk vydrží všechno. I připálená záda ?